

Don't worry ....

Nieuwsbrief juni 2011
Tuma Viela

Ibrahim komt met een warm vest aan de kamer binnen en voor het eerst zie ik dikke sokken aan zijn voeten... Hij kijkt vol verwondering naar de hoek van mijn moeders achterkamer die ik vroeg in de morgen omgetoverd heb tot een soort van etalage waar heel veel prachtige spullen van de werkplaats staan-, hangen- en liggen uitgestald... "Wauw!" zegt ie, want hij wist niet dat ik dit een paar dagen geleden allemaal onderin die vier grote koffers gestouwd heb waarna er een klein stapeltje kleren overheen ging om de hoeveelheid van onze producten wat te camoufleren voor de douane. Hij zakt door zijn benen en gaat op de grond zitten om de power-point te bekijken die een mooie weergave biedt van waar we mee bezig zijn in Ghana. Het populaire liedje uit Tamale; 'Tiyumba', dat als achtergrond muziek dient bij de vele kleurige foto's die aan- en uit floepen op het scherm van mijn computer, schalt door de kamer.

Ik kijk door het raam naar buiten en realiseer me dat ik al heel erg lang geen raam meer heb gezien... Wat zich daarachter voltrekt zijn voor mij ook zeker geen alledaagse dingen meer, maar ik heb hier ruim veertig jaar gewoond, dus het is niet vreemd voor me, alleen anders dan 'normaal'... Voor Ibrahim daarentegen is alles nieuw en hij bekijkt deze nieuwe wereld afwisselend verwonderd, met verbazing of argwanend... Stilletjes, of hij voorziet zijn bevindingen met grappige, verontwaardigde of nieuwsgierige opmerkingen...

Ik loop achter hem langs en herschik hier en daar de spullen zodat ze nog beter tot hun recht komen want straks komt een aantal mensen die Tuma Viela een warm hart toedragen om te vergaderen, van gedachten te wisselen en te kijken naar de toekomst van ons bijzondere project. En we zijn heel erg trots ze dit allemaal te kunnen laten zien! Het hele team in Ghana heeft de afgelopen maanden keihard gewerkt om een gevarieerd assortiment producten te fabriceren die de basis vormen van ons werk. Ik leg de ietwat scheef gezakte stapel schooltassen weer recht en zie Sister Fawzia weer voor me die in de brandende zon, urenlang hieraan heeft gewerkt. Latif naast haar, die serieus als altijd, met een ernstig gezicht die prachtige, fleurige, grote opbergtas van ijszakjes in elkaar flanstte... De kleurige regenjassen hangen hier nu compleet met hoed en schoudertas te pronken en ik denk aan Rahinatu die elke week een bestelling afwerkt van zo'n vijfendertig jassen... Een gigantische klus want het is niet alleen het naaien van de 'rain coats', maar de stof zelf moet ook eerst nog gemaakt worden! Hopelijk is het regenseizoen nu echt losgebarsten in Ghana en kunnen al die jassen eindelijk 'de straat op'!

De felgekleurde oranje artikelen springen er echt uit en ik denk aan Sumaya die prachtige dingen maakte van dit nieuwe 'Energy-drink zakje'. "for Holland" zei ze telkens stralend, meer dan tevreden over het mooie resultaat ondanks dat het iets zachtere plastic het haar heel moeilijk maakte op haar handnaaimachine. Het rood-oranje-geel 'schreeuwt' me tegemoet als ik het als zwerfafval tegenkom

in de straten van Tamale, maar de producten die er hartstikke vrolijk uitzien naast het vele blauw van de waterzakjes maken dat weer een beetje goed! Deze kleurige nieuwigheid is de kids ook opgevallen en ze worden met honderden tegelijk aangeboden op zaterdag 's morgens bij de werkplaats.

Naast al die extra artikelen die we maakten om in Nederland te laten zien moest er natuurlijk ook gewoon aan de vraag van vele grote en kleine mensen voldaan worden... Wat hebben we weer een boel moeten maken en wat is onze waterzakjesberg in hoogte gestegen! Tot en met de laatste dag voordat ik vertrok heb ik alles bijgehouden en er is nu een lijst van wat we vanaf 1 Januari 2010 tot en met 10 Juni 2011 gemaakt hebben... Kijk hiervoor maar eens onder het kopje 'Resultaten'.

We hebben ook onze achterstand wat weg kunnen werken en voor de kids die een schooltas willen is het gelukkig weer; zakjes inleveren en meteen met een tas naar huis... Dat geldt ook voor de etuis, de hoeden en de petten en dat is natuurlijk het leukste wat er is en het werkt heel stimulerend! Voor de regenjassen is er een wachttijd van drie weken en voor het graag gewilde zeildoek moet men helemaal geduld hebben... Wachttijd tot 3 maanden! Dat is vervelend en we gaan er dan ook hard tegen aan om ook die tijd te kunnen verkorten voor onze klanten!

Ik vind het fijn te weten dat -terwijl ik hier een week of zes in Nederland verblijf-, het team in Ghana het 'goede werk' van Tuma Viela voortzet. Ik heb er alle vertrouwen in dat dat goed gaat komen en mochten er onverhoeds problemen ontstaan dan kunnen we daar in ieder geval weer wat van leren! Op de momenten dat zij ginds achter de naaimachine zitten zal ik proberen om hier wat meer bekendheid aan het project te geven. Er staan verschillende activiteiten op het programma dus hou de website maar goed in de gaten! Ik ben er in ieder geval helemaal klaar voor om voor een aantal weken de yams in te ruilen voor aardappelen... De vroeg invallende duisternis even te vergeten en te genieten van lange zomeravonden... lange werkdagen te vervangen door misschien wel even helemaal niets...

De telefoon gaat; Het is sister Fawzia die vraagt hoe het met mij gaat... Ik ben blij verrast en vraag natuurlijk hoe het met iedereen van de werkplaats gaat en of het allemaal een beetje lukt... "Don't worry, everything is going on well...!" Zie je wel...! Heerlijk!

Dan de deurbel... daar zijn de mannen... het komt allemaal wel goed!